

[Westermann.]

saa utvivlsomt Hovedvægten lagt paa, at Værnene skulde optræde som fredsbevarende, og at denne Opgave var deres væsentligste, og Forsvarsministeren holdt sig helt fra en Omtale af, hvad Værnene skulde kunne yde, den Dag det gjaldt Landets Eksistens, Landets Selvstændighed. Men saaledes som Værnene blev opbygget, kan jeg ikke se, at der er ydet dem nogen Evne til at løse denne fredsbevarende Opgave, som jeg tror vi i alt Fald inden for alle Partier i dette Land kan være enige om burde være den første og den største Opgave.

Hele Danmarks geografiske Beliggenhed og geografiske Struktur omkring Indsejlingsfarvandene til Østersøen maa paa tvinge en Overvaagen af danske Farvande, saafremt man ønsker at kunne optræde som fredsbevarende, for at kunne foretage rettidig Indskriden mod Neutralitetskrænkelser og samtidig kunne optræde mod uretmæssig Anvendelse af dansk Søterritorium. Alle kan ogsaa se, at med vor geografiske Beliggenhed og Struktur er det af allerstørste Betydning, at dansk Skibsfart kan beskyttes. Vi har her i Landet en Handelsflaade paa 1,2 Mill. Bruttoregistertons, som i Anskaffelse, vil jeg antage, vilde koste over 1 000 Mill. Kr. En saadan Handelsflaade maa dog med en vis Ret kunne stille Krav om Beskyttelse, i det Øjeblik danske Farvande bliver inddraget under Krigsbegivenheder. Man vil da heller ikke benægte, at saaledes som Landet er situeret, vil det i Tilfælde af, at krigerske Konflikter bryder ud i Danmarks Nærhed, være en tvingende Nødvendighed, at denne Ind- og Udførsel ad Søvejen fortsat kan foregaa, men der findes for hele vor Handelsflaade, for hele vor Søfart i Øjeblikket overhovedet ingen Beskyttelse. Og som jeg allerede nævnte, stod der ikke i Forsvarsministerens Tale vedrørende Opgaveformuleringen noget om, hvad der skal gøres i Tilfælde af, at der rettes et Angreb paa Landet, paa dets Selvstændighed, paa dets Eksistens, men jeg tror alligevel, at alle Partier er enige om, at i det Øjeblik Landets Eksistens er truet, skal de Værn, vi har, sættes ind for at søge at imødegaa det; dette er der formentlig ikke nogen Tvivl om inden for noget Parti i dette Land.

Jeg har da Lov til at spørge: Hvilke

Vilkaar bydes der da Værnene, i det Øjeblik en ansvarlig Regering vil bruge dem paa den Maade? København, hvor Afgørelsen falder, ligger, som det allerede er nævnt, aaben mod Luftangreb, har overhovedet ikke nogen Beskyttelse mod Luftangreb, men hvad jeg regner for mindst lige saa alvorligt, ja, endogsaa for alvorligere, er, at København ligger fuldkommen aaben for Bombardement fra Søen, og man kan nemt regne ud, hvilken Angrebstaktik der er den mest sandsynlige, og hvilken der er den mindst risikable. Dette, at København ligger fuldkommen aaben for Bombardement fra Søen, er ensbetydende med, at Danmark ikke har noget reelt Forsvar. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Brorsen, der sagde, at med disse væsentlige Mangler var Forsvarsordningerne Humbug, og jeg kan give det ærede Medlem Ret heri. Det maa staa enhver klart, at med et besat København er der overhovedet ikke længere nogen Mulighed hverken for Hær eller Flaade for at føre en Kamp for Danmarks Selvstændighed.

Og dog er der gjort opmærksom paa — og det er den højttærede Forsvarsminister bekendt med —, at vi har liggende Kanoner og Ammunition, der er fuldt ud tjenlige til Anvendelse til Beskyttelse af København mod Sydsiden og mod Nordsiden, til et Forsvar af hele Sundet, Kanoner og Ammunition, hvis Værdi, selv med den Nedskrivning, som deres Alder giver Anledning til, repræsenterer Millioner af Kroner. De anvendes ikke, skønt de kunde opstilles for ganske ubetydelige Midler. Det eneste, man i sin Tid ved Afrustningskonferencen kunde blive enig om, var vel nok Styrkelse af de defensive Midler, og ingen vil kunne paastaa, at faste Fæstningsanlæg kan være andet end defensive. Jeg synes, at der over for Befolkningen maa gives en rimelig Forklaring paa, at man har liggende Vaaben til Millionværdier uden at ville anvende dem, naar der er saa afgørende Mangler ved det danske Forsvar.

Endelig vil jeg stille det Spørgsmaal, hvad der skal ske med Hæren i Jylland, naar Forholdet er det, at man overgiver Søen fuldkommen frit til en eventuel Fjende, som der fuldkommen ubindret kan omplacere sine Tropper og foretage Troppe-transporter ugenert af danske Flaadestyrker